

[Ministeren for offentlige arbejder.]

samtidig at sige: så skal vi ikke flytte. Jeg tror ikke, det er det, der er meningen med disse tal. Jeg tror nok, det er en opsummering af flaskehalse, og det kunne man selvfølgelig godt bruge megen tid på, men det har ikke så meget at gøre med formålet med dette lovforslag, og det har vi altså afstået fra.

Derimod har jeg fået fornemmelsen af, også efter at have læst betænkningen, at der måske nok var behov for, at man fra regeringens side præciserede lidt mere, hvordan man havde tænkt sig fremgangsmåden ved den fortsatte behandling af denne sag, og hvis det ønske om en fortsat udvalgsbehandling, der er fremkommet her, kan give anledning til det, vil jeg gerne være til rådighed for udvalget med henblik herpå.

Jeg vil takke for tilslutningen, selv om den er givet med lidt forskellig tone, og sige, at jeg føler mig i og for sig overbevist om, at der bag disse forskellige synspunkter ligger en meget bred enighed, som også må omsættes i handling.

Fanger: Jeg tager ordet, da hr. Holmberg mente, at jeg ville stemme imod lovforslaget. Det vil jeg ikke. Jeg opfatter lovforslaget således, at man fremtidig skal have lovgivning om udvidelser i Kastrup, hvad jeg fuldt ud kan tiltræde. Jeg mener også, at vi engang får brug for Saltholm. Men indtil man kan se, hvornår der vil blive brug for Saltholm, må man foretage de nødvendige udvidelser i Kastrup.

Horn: Det skal ikke blive nogen lang historie, for det er jo ikke en lufttrafikdebat, vi skal have her.

Jeg er glad for, at jeg kan fornemme det samme, som jeg forstår ministeren har fornemmet, nemlig at der er enighed om, at vi i alt fald skal flytte. Det er i øvrigt også glædeligt, at der ikke under udvalgsbehandlingen fra nogen af modstanderne er givet udtryk for, at det var noget galt noget, vi vedtog den 25. april 1969.

Der har fra et par af ordførerne været lagt op til en vældig lufttransportdebat her. Det skal jeg som sagt afholde mig fra. Man har også boret meget i dette med brevene mellem ministeren og SAS og henvendelsen fra SAS til udvalget. Det er rigtigt nok, at det er

noget, der kan laves meget sjov med. Det kan naturligvis også tages alvorligt, som det er gjort her. Jeg tror nu, man skal begrænse hele den historie til at erkende, at det, SAS egentlig ville sige til os, var det, som de også gav udtryk for i 1967, da de gik ind for, at vi skulle benytte Saltholm: en sådan flytning ville de gerne anbefale, meget gerne endda, men selvfølgelig under forudsætning af, at deres almindelige investeringsplaner ikke totalt blev ødelagt, så selvkabet blev kvalt af det. Vi har hele tiden vidst, at det var deres stilling, og reelt er det vel ikke andet, der er sagt til os, også i dette tilfælde.

Hr. Holmberg gjorde en bemærkning om vor særudtalelse. Det, vi siger deri, er i og for sig kun, at alle luftfartsselskaber, franske, tyske, og hvad de er, bør kunne regne med, at de kan være kunder hos os. Uanset at vi har disse planer, og at der i øjeblikket er nogen usikkerhed om mange ting, er det nødvendigt for en forretning at tilkendegive over for sine kunder, at de kan regne med at få en regulær betjening. Det er ikke andet, vi har ønsket at give udtryk for.

Hr. Stæhr Johansen var inde på den socialdemokratiske regerings stilling siden 1960. Nu må det ærede medlem ikke glemme, at det først var i 1965, vi nåede så langt, at vi nogenlunde havde nordisk dækning for, at der var mening i at lave en ny nordisk storlufthavn. Jeg må nok sige, at hvis vi slår tilbage og tænker på, hvad der er sket, finder vi, at man ikke fra konservativ side i oppositionsårene og vel heller ikke her på det sidste i regeringen har anstrengt sig så forfærdelig meget for at komme til Saltholm.

Hr. Bilgrav-Nielsen mente, at de prognoser, som SAS har lavet, var af en sådan karakter og ville være det fremover, at de ligesom skulle sige til os: ja men mon det nu er rigtigt? Man kan godt forstå, at det ærede medlem med den indstilling, han har til denne sag, benytter enhver lejlighed til at skabe tvivl. Jeg mener nu, at de oplysninger og svar, vi har fået fra ministeren om dette problem, siger os, at vel er der inden for de enkelte grupper visse forskydninger, men når vi tager de samlede operationer, er der ikke nogen væsentlige forskydninger.

Med hensyn til forsøget på at fremstille det, som om der skulle være nogen uoverensstemmelse mellem, hvad vores gruppe har